

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani
a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weiss Bernat, etc.

TRIBUNA

† Miletici.

O figură măreață a vieții publice din Ungaria, a dispărut pentru totdeauna. S'a stins alaltăieri viața unui bărbat, care de tinăr începând a luptat cu mare energie pentru drepturile și fericirea poporului său și care martirajul a suferit pentru convingerile și lupta sa resolută.

Dr. Svyetozar Miletici și aceasta figură măreață, acest bărbat, în pieptul căruia s'au concentrat cele mai nobile virtuți și însușiri: iubirea ferbinte pentru națiunea sa și rezoluția de a lupta neînfricat pentru drepturile și mărirea ei.

Dar' în afară de aceasta, el a luptat, ca ori-ce spirit mare, pentru drepturile tuturor popoarelor apăsate din Ungaria și de aceea, noi Românii, recunoscători 'i-am fost până-această în viață, ear' acum, împreună cu aliașii noștri naturali, cu poporul sârb, lacrimi de durere și de recunoștință vârsăm pe cociugul său.

Miletici a luptat o luptă de titan, cu care a impus și dușmanilor sei. Democrat și aderent sincer al egalității de drepturi, el doria să văză asigurate drepturile naturale pentru fiecare popor din patrie. De aceea îl vedem luptând din răzputeri contra tuturor năzuințelor, ce tindeau a acapara prepotența numai pentru o naționalitate, pentru Maghiari.

La 1848 a luptat cu arma contra rebelilor maghiari, ear' mai târziu, în era constituțională, a combătut tendințele agresive ale maghiarismului, cu peana și cu puterea cuvântului său.

La 1865 a intrat în dieta din Pesta, cu program naționalist și dela început s'a ridicat ca apărător al Sârbilor și peste tot al naționalităților nemaghiare.

La 1869 'și-a precizat în dietă programul său politic, declarându-se de aderent al sistemului federativ. În urmare el a declarat, că nu recunoaște pactul dualist, nici uniunea Transilvaniei cu Ungaria, nici pactul dintre Croația și Ungaria, ear' legea de naționalitate a combătut-o din cauză, că afla prea puține drepturi în ea pentru popoarele nemaghiare.

În cadrul acestui crederie politic, Miletici lupta cu arele energie, deoparte în dietă, ca deputat, de altăparte ca publicist în „Zastava” („Drapelul”), iar înființat de el la 1865.

Dar' în afară de aceasta el a dezvoltat o lucrare multilaterală și în alte direcțiuni. Era șeful societății literare-culturale „Omladina” și conducătorul opoziției în congresul bisericesc al Sârbilor, unde sbiciau abuzurile.

În dietă a ținut mai multe discursuri politice fulminante, și afară de aceasta a înfierat abuzurile și nedreptățile. Între altele amintim energicul protest, ce 'l-a făcut în dietă (în Aprilie 1875) contra propunerii de a se da teatrului național maghiar un împrumut fără interese, protest care a revoltat pe „părinții patriei”.

Se înțelege, că Miletici în ochii stăpânitorilor noștri trecea de agitator politic și de aceea goană peste goană se punea contra lui.

Pentru articolul lui, apărut în „Zastava”, a fost de mai multe-ori împresuat. „Omladina” sârbescă a fost disolvată, sub pretest că face agitații politice, de fapt ca să lovească în Miletici, șeful ei. Dar' lovitură cea mai grea 'i-s'a dat la 1875, când a fost arestat la Neoplanta, fără a 'i-se suspenda imunitatea de deputat, suspunat fiind, că adună voluntari, pentru a ajuta pe Sârbii, ce se răsculasera contra Turciei.

Mai bine de doi ani a stat Miletici în arest preventiv și abia la 1878 (18 Ianuarie) s'a ținut pertractarea, când a fost osândit la temniță pe 5 ani.

Neactivitatea, la care a fost osândit între zidurile temniței, 'i-a străbătut su-

fletul și energia, așa că după eșirea din temniță, n'a mai luat parte de loc la viața publică.

Dușmanii 'și-au ajuns scopul. Au delăturat pe resolutul și înfocatul luptător, nimicindu-l cu forța brutală, dar' noi împreună cu Sârbii, flori îi vom sădi pe mormânt și memoria luptelor și suferințelor lui va via în totdeauna în inimile noastre. (m.)

Sibiu, 6 Febr. 1901.

Sărbarea Ligei. Sărbarea aniversară a „Ligei culturale”, ce se ține azi, are următorul program:

„O, Românie”, versuri de dl D. Niculescu, muzică de dl I. Costescu.

Alocuțiunea președintelui „Ligei culturale”. Imnul „Trăiească Regele”, muzică de Hübsch.

24 Ianuarie, conferință de dl profesor Grigore G. Tocilescu.

„Ale gândului aventuri”, versuri de dl V. D. Păun, muzică de dl I. Costescu.

Cântările vor fi executate de corul elevilor liceului Lazăr.

Din prilejul adunării aniversare, Liga a fost felicitată din Sibiu de dl Dr. I. Raftu și de redacția „Tribunei” prin următoarele depeș:

V. A. Urechidă

București.

Ca o stea luminătoare a strălucii 10 ani instituția culturală condusă de domnia-voastră.

Îți dorim viață lungă, prosperare și izbândă deplină spre realizarea mărețului scop cultural.

Dr. Raftu.

Liga culturală

București.

La încheierea unui deceniu de muncă națională salutăm Liga, dorindu-și prosperare.

Steagul desfășurat acum zece ani, se fâlfâie cu mândrie multe decenii de-arindul.

Redacția „Tribunei”.

† Miletici. În urma știrii primite

despre trecerea din viață a marelui fruntaș sârb, din Sibiu s'au espedit următoarele depeș:

Ziarului „Zastava”

Neoplanta.

Sincere condolențe pentru pierderea marelui vostru bărbat, iubitorului și distinsului nostru tovarăș de luptă.

În veci amintirea lui Miletici!

Dr. Raftu.

Redacția „Zastava”

Neoplanta.

Pentru pierderea ireparabilă a valorosului fruntaș și fondatorului ziarului d-voastră primiți adânc simțurile noastre condolențe.

Durerea d-voastră e și a noastră.

Redacția „Tribunei”.

Alegerea de podesta sau de primar al Fiumei, despre care am amintit ieri, s'a făcut în 3 l. c. Din 54 de membri ai reprezentanței, 51 'și-au dat voturile pentru Mayländer.

La întrebarea obicinuită, pusă de guvernatorul Szapáry, ce primește postul, ce 'i-s'a oferit din încrederea cetățenilor, Mayländer a răspuns următoarele:

„Întrebarea aceasta nu îmi este nouă. De trei-ori am refuzat protestând, de oarece atunci era vădit că se tinde la nimicirea totală a drepturilor autonome ale orașului Fiume. Acum când vorbirele lui Széll Kálmán, ținute în parlament și în fața deputației fiuane — au întărit convingerea tuturor cetățenilor fiuani, că guvernul maghiar nu dorește nimicirea autonomiei orașului Fiume, ci tocmai în interesul statului dorește să susțină această autonomie, și acum când în urma acestei convingeri, Fiume după trei ani de situație

ex-lex din nou are reprezentanță, eu și cu mine toți cetățenii adeverați am privi repetarea enacțiilor făcute cu prilejul alegerilor anterioare, ca o păgubire a intereselor publice, ca o negare a principiilor orăsenesti și ca o consfințire a principiilor dușmănoase statului, cu care atât de mult a fost calumniat orașul Fiume.

Pentru aceasta primesc postul de podesta.”

„Hazánk” despre „activiști”. În numărul seu ultim „activiști”. „Hazánk”, comentând un articol publicat de noi zilele trecute, sub titlul „Activiștii noștri”, face excursiuni de fantazie. Ne numește „ortodoxi”, pentru-că ținem la programul nostru național. Nu 'i scapă din condei nici... România.

Foarte „ortodoxi” trebuie să sînt cei dela „Hazánk” în chestiunile politice. Așa cel puțin ar trebui să știe, că o luptă pentru drepturile unei națiuni nu 'și poate avea baza în afară. Ar mai trebui să știe, că ciocnirea de păhare dintre episcopul Goldiș și Tisza István nu însemnează abandonarea luptei noastre naționale până atunci, până-când nu vor vedea dispărut sistemul sovinit de astăzi, până-când nu vor nimici era politică preconisată de Tisza și urmată acum, și de Széll, cel cu multe „promisiuni”.

Lupta noastră este o luptă strălucită pentru drepturile naționale, o luptă care nu poate fi alterată de cătiva aventurieri politici. Sînt foarte miopi în ale politicii ziariștii dela „Hazánk”, când afirmă, că inteligența română e despărțită de popor. Una sîntem cu poporul, ne înțelegem cu el, simțim durerile comune și în comun ducem lupta cu el. Aparițiunea unor tendințe de a intra în parlamentul unguresc, se poate atribui numai câtorva persoane, cari n'au alt obiect de senzație. Mandatele ungurești sînt cu mult mai murdare, decât ca poporul român să abzie de drepturile sale pentru ele.

Reforma dreptului electoral.

(*) O discuțiune foarte caracteristică asupra unei chestiuni deosebit de importante, s'a dat de curînd în „camera ungară” care nu se poate învrednici în realitate de un epitet mai onorabil decât cel de „ungurească”, — fiindcă nu constituie reprezentanță parlamentară adevărată a țării, ci numai reprezentanța populației maghiare, plus cel mult cohorțele indivizilor maghiarizați sau aținați de atotputernicia și de volnicia puterii de stat.

Discuțiunea o găsim foarte caracteristică, de oare-ce ne oferă probe eclatante asupra chipului de a judeca și asupra manierelor de a proceda ale politicienilor maghiari și în special ale guvernului în materia politicii de naționalități; cu o cale ea mai rupe vîlul ațernut de presa și de oamenii conducători ai vieții publice ungurești peste ghehena corupției parlamentare în care s'au cufundat Maghiarii.

Chestiunea însăși se prezintă ca fiind de o importanță deosebită, de oare-ce se tratează asupra reformei dreptului electoral, care constituie în ori-ce țară constituțională cea mai prețioasă proprietate politică a cetățeanului.

Ne vom pronunța întâiu asupra discuțiunii însăși, rămânînd să atingem pe urmă chestiunea din punctul de vedere al politicii partidului nostru național.

Așa cum s'a discutat în camera ungurească asupra reformei dreptului electoral, — ni-s'a proiectat o imagine de-

stul de clară a atitudinii politice maghiare față cu necesitatea (și de Maghiari recunoscută) a reformei dreptului electoral.

Constatăm d'a capo, că discuțiunea s'a deschis întâmplător, cu ocazia debaterii bugetare, și din partea celei mai puțin numeroase și celei mai puțin putente grupări parlamentare — fracțiunea pașoptistă, de sub conducerea cunoscutului matador, dl Ugron. Toate celelalte partide s'au mulțumit până acum să aplaudă sau să protesteze la discursurile dlor Ugron și Holló, după-cum le arăta coloarea politică pe care o au. Cu alte cuvinte, s'a dovedit odată mai mult că de puțin serios se ridică și că de puțin stăruitor se desfășură în camera ungurească toate chestiunile politice mari și vitale, cari privesc interesele cetățenilor ungari.

Un al doilea moment caracteristic, care ese ia iveală ori de câte-ori se aduc în discușiune chestiuni politice „delicate” pentru politica sovinită ungurească, este faptul, că și discușiunea aceasta s'a făcut sub impresiunea spectrului naționalității, care neliniștește atât de mult conștiințele (de alifeteste de tari) ale politicienilor maghiari. Oratorii cari au pledat pentru necesitatea reformei dreptului electoral în baza „sufragiului universal” s'au încercat să mulcomească sovinitul unguresc prin asigurarea, că noua situație parlamentară n'ar primejdi de loc supremația rasei maghiare; de altă parte, premierul guvernului și leaderul partidului etern guvernamental a căutat să combată necesitatea și mai ales oportunitatea reformei, luându-și refugiu în naționalități și caracterisînd noua reformă ca un „salt în întuneric”.

În această considerabilă teamă de naționalități, pe care o cunoaștem de mult ce un factor decizător în politica ungurească, reșede după noi însemnătatea discușiunii însăși asupra dreptului electoral în camera ungurească. Cu deosebire declarația categorică a dlui Széll că nu privește ca fiind actuală reforma dreptului electoral și că nu admite sub nici un cuvînt sufragiul universal, sînt pentru noi mărturisiri foarte prețioase cari ne arată limpede ca soarele, că de perseverență este politica de opresiune a tuturor guvernelor maghiare față cu naționalitățile, ear' implicit va trebui să ne determine la o rezistență cu atât mai esacerbată în contra tuturor întreprinderilor și manifestațiunilor politice de naționalități a dominațiunii ungurești.

Alături de această însemnătate a discușiunii parlamentare asupra dreptului electoral, avem de relevat psihologia oratorilor opoziționali cari au luat cuvîntul pentru reformă. Psihologia aceasta este însăși psihologia parlamentarismului actual în țeară. Conștiința unei corupții deservite și primejdioase care a transpus în proces de putrefacțiune ființa așa zisului constituționalism unguresc. Ved astăzi înghiți Maghiarii (ai căror ochi nu 'i leagă guvernamentalismul gheșefăresc sau ultraoptimismul soviniști) căderea rușinoasă a instituției parlamentare în Ungaria, falsitatea revoltătoare a vieții parlamentare, nedreptatea strigătoare a sistemului electoral, prepotența tiranică și abuzurile oligarhice ale puterii de stat.

Pentru noi cari de mult toți constatăm și am constatat stările desastroase — actuala recunoaștere maghiară a adevărului, ori-cât de parțială și de sfioasă este ea, nu ne poate decât îmbucura și nu ne poate decât încuraja pentru luptele noastre viitoare în contra supremației ungurești.

Faptul că guvernele ungurești se încapăținează pe lângă menținerea actualăi ordine parlamentare, n'are să ne mănnească mult. În definitiv, încapăținarea aceasta nu 'i altceva, decât încapăținarea bolnavului care vrea să devină cu ori-ce preț — „operat” de chirurgi sau declarat... „incurabil” și în chipul acesta nu se lasă tractat la timp cu medicamentul de lipsă.

Boala parlamentară de care suferă țara noastră, nu 'i o boală fără de leac. Totul este că alți medici, în afară de școala politicii ungurești sovinite, o vor vindeca. Acești medici par a fi de găsit numai și numai în școala unei politici viguroase și intransigente a naționalităților cari, la timpul seu, ușor se pot vedea condate în armata dreptului electoral de chiar oameni din sinul poporului maghiar — dovadă însăși ne-mulțumirea multor Maghiari cu actualul sistem de „parlamentarism” vîndut basului evreesc și robii despotismului sovinit. Deocă naționalitățile trebuie să pretindă ele reforma dreptului electoral în conformitate cu interesele lor naționale și cu interesele legii, ear' nu se se alătură la pretensiunile turburi ale cercurilor de nemulțumiți maghiari!

Mesajul de tron din Austria.

Luni, în 4 Februarie, Majestatea Sa a cetit în fața membrilor corpurilor legislative mesajul de deschidere a noii sesiuni parlamentare. În lungul cuvînt imperial este espus întregul program de activitate al guvernului Körber. Ordinațiuni ministeriale, cari în urma împrejurărilor schimbate au devenit necesare; restrîngerea unor dispozițiuni constituționale; reformarea regulamentului de casă al parlamentului, eată unele chestiuni de drept public, a căror discuțiune, în starea actuală a reichsratului va fi foarte sgomotoasă. Mai este o lungă serie de proiecte economice, ca regularea valutei, contractele comerciale, industria internă, reforma legii de asociare, edificarea a noua linii ferate, regulare de riuri, reforma bursei, noul pact vamal etc. Mai pune în perspectivă schimbarea legii de presă și accentuează raportul amical cu toate statele străine.

Fără îndoială mai mare impresiune a făcut pasajul, în care se atinge constituțiunea și ceterle dintre naționalități.

„Constituțiunea, — zice mesajul, — pe care din propria-mi voință liberă am dăruit-o imperiului meu, ar trebui să fie garanța corespunzătoare a dezvoltării popoarelor mele.” „Cu atât mai multă durere 'mi-a causat faptul, că sesiunile ultime ale reprezentanței imperiale au rămas fără nici un succes.” „Cea mai hotărîtă dorință este, că d-voastră, domnii imperial o să vădă sacrificiul seninului urgent și necesare și usând de drepturile constituționale, veți corespunde și datorințelor ce aveți față de întreaga poporațiune.”

După-ce reproabă modul de rezolvire a chestiunii limbilor, mod încercat de Baden, continuă: „... s'a arătat de necesară revizuirea acestor chestiuni pe cale legislativă, de oare-ce numai aceasta oferă siguranța statorniciei. Guvernul meu în rezolvirea chestiunii limbilor în mod multumitor pentru toți vede satisfăcut atât adevărul, cât și resonul de stat.” „Cum însă guvernul meu își concentrează gîndul în rezolvirea acestei chestiuni, pe de altă parte este dator să susțină unitatea de limbă în anumite sfere de guvernament, o instituțiune, care de mult s'a dovedit de corespunzătoare.”

„Privirea mea este îndreptată asupra tuturor popoarelor mele, și mulțumirea mea sufletească iavorește din buna lor stare. De aceea doresc, să vă bucurați de drepturile constituționale, și dezvoltarea pacinică și organică a acestora, precum și a vieții naționale. Cu o priviți ca scopul cel mai nobil. Să ni-sîntă comune, frățești, puneți basă la o astfel de pace, care corespunde pe deplin cerințelor vremii, și grijii, ca strămoșii d-voastră, acest stat, demn de toată stima, care oferă deopotrivă scut tuturor. Arătați generațiunilor viitoare un exemplu strălucit, cum trebuiesc aduse

dorințele particulare în consonanță cu binele comun.

»Astăzi sper și sunt convins, că *responsabilitatea* va fi steaua conducătoare a tuturor acțiunilor d-voastre. *Lucrați, domnii mei, și veți vedea*, lucrând toate popoarele, și binecuvântarea lui Dumnezeu va însoți munca tuturor.

Glasul bătrânului Monarch poate nu a fost nici-o dată așa tremurător, ca în acest discurs de tron. La bătrânețe sale, vede, drept rezultat al unei vieți, cum o mulțime de interese incompatibile au ajuns în colisiune, cum popoarele monarchiei, nu primesc unul la altul ca cetățenii aceluiași stat, fiecare are un ideal străin de celalalt, particular, și e greu la bătrânețe a începe o organizațiune de stat pentru toți satisfăcătoare. E o tristă mângâiere, mai bine zis o desperată armă amenințarea cu confiscarea constituțiunii din liberă voință oferită monarchiei.

»Astăzi, când Cehii și Poloni, Slavi și Italieni, Nemți și Români, toți treziți la un grad înalt de conștiință națională, nu voiesc să cedeze dreptul limbii lor, o pomenire a unității de limbă numai indemn la pace nu se poate numi.

Este o boală care roade la rădăcina monarchiei habsburgice, atât peste Leitha, cât și dincolo în Ungaria. Deosebirea este, că vorbirea de tron din Austria, sunt mai sincere, mai fidele stării generale politice, pe când la noi totul este fals, învâluit în haina »unității naționale maghiare«. Pace în monarchie numai atunci poate fi, când bărbații de stat din ambele părți vor veni la convingerea, că nici în Austria, nici în Ungaria, nu poate fi vorba de unitate națională, și că singura formă de stat, care ar fi în stare a satisface toate interesele popoarelor de sub sceptrul habsburgic, este *federalismul*. Poate că dacă Monarchul nostru ar fi la începutul vieții Sale, s'ar cugeța la așa ceva, dar astăzi povara celor șeptzeci de ani nu-i permite să se avânte la o reformă în tot cazul radicală, unica însă, care poate sana răul atât de mult accentuat în mesaj.

Astfel sunt foarte puține șanse, ca pacea să se sălășuiască în reichsrath. Lupta vehementă și necruțătoare va dura și în viitor, ear' bunul nostru Monarch în amurgul vieții sale va trebui să vină la convingerea, că *naturatul* înu poate fi desconsiderat nici în viața de stat, și că de unitate națională nu poate fi vorba într'un stat poliglot.

Situația în România.

»Conservatorul« de Marți, (23 Ian. v.) scrie următoarele:

Un curent de adâncă satisfacție a străbătut rîndurile opoziției liberale, de când *înseși zările amice guvernului*, în darea lor de seamă despre întrunirea de Vineri seara a majorităților parlamentare, *constată deosebirea de vederi dintre șeful partidului conservator și ministrul de finanțe asupra modului, în care trebuiesc procurate cele șapte milioane absolut trebuincioase pentru echilibrarea reală a bugetelor pe anul financiar viitor.*

Noi credem însă, că planul triumfal al opoziției este prematur și inten-

pestiv. Curentul opiniei nu este îndreptat în direcția apucată de dînsa. *Crisa* chiar, *până în momentul când soriem aceste linii, nu este declarată* și posibilitatea unei înțelegeri între dîminiștrul de finanțe și comitetul delegațiilor pentru stabilirea novelor impositi, cerute de necesitățile situației, nu este cu desăvîrșire înlăturată.

Ideea care însușă pe guvern ca și pe majoritate, este de a găsi mijlocul cel mai nimerit pentru a echilibra bugetul fără a pune sarcini prea grele asupra contribuabililor, de a realiza economii fără a face imposibilă funcționarea normală a serviciilor publice, de a eși din impas, fără a da o lovitură prea simțită instituțiilor noastre. Guvernul propune un plan întocmit cu o logică strictă, care caută soluțiunea problemei în noue impositi directe; corifeii majorității parlamentare au alcătuit un sistem mixt, care pare mai ușor de suportat pentru contribuabili. Dar și unii și alții și-au spus vederile cu o luciditate de o transparență cristalină și cu sinceritate. De nici o parte nu s'au făcut »reserve mintale«. Dacă dîminiștrul de finanțe va ajunge la o înțelegere cu comitetul delegațiilor, atât mai bine. Dacă nu, declarația d-sale este cunoscută. Rămâne celalalt sistem pentru împlinirea golului bugetar.

Dela dragostea de țară, dela experiența și înțelepciunea șefului și a corifeilor partidului conservator, precum și dela bunul simț al majorității, noi așteptăm soluțiunea problemei financiare și înlăturarea dificultăților momentane.

Revista esternă.

Prietenia dintre Anglia și împăratul Wilhelm.

Renumitul ziar »Daily Express« scrie despre relațiile germano-englize între altele și următoarele:

»Sentimentele noastre pentru împăratul Wilhelm au fost foarte schimbătoare. Odată ne apărea popular, altădată fără popularitate. Când și-a făcut prima vizită oficială în 1891, nu ne-am prea însuflețit pentru el, căci atunci se vorbeau multe despre antipatia sa față de Englezi.

La 1895, în urma unei telegramme istorice, prin care împăratul felicita pe președintele Krüger pentru victoria câștigată asupra lui Jamenson, leul britanic a erupt în urlete de dușmane în contra lui. Pentru Englezi atunci nu era în tot continentul om mai urgisit ca Wilhelm al Germaniei. Dar starea asta n'a durat mult. Împăratul a arătat, că nu ne este dușman. Dacă vom judeca lucrul din punct de vedere mai curat, trebuie să zicem, că sunt puțini dintre noi, cari s'au recunoască, că a fost îndrăzneț și scandalos cazul cu Jamenson, și că a fost una din cele mai crude lovituri, pe cari soartea le-a aplicat la finea veacului pe bunul nume al Englezilor. Înainte de izbucnirea războiului din Transvaal Anglia s'a convins, că împăratul fi este bun prieten, căci s'a purtat față de noi, precum noi ne-am purtat față de Statele Unite, când ele se războiau cu Spania.

În decursul războiului din urmă împăratul s'a făcut tot mai popular înaintea noastră. Cu ocaziunea vizitei din Noemvrie 1899 i-am făcut o primire foarte frumoasă. A urmat apoi încercările din China și învoiala anglo-germană, care a neliniștit așa de mult pe diplomații din St. Petersburg și din Paris. În fine, când în mijlocul sărbătorilor jubilate a părăsit Berlinul, ca să grăbească la patul iubitei sale bunicii, pentru po-

porul englez aceasta numără mai mult decât simpatie, mai mult decât un ajutor diplomatic în timp de primejdie.

Războiul buro-englez.

Din Haga vine știrea, că generalul Botha a adresat o telegramă regelui Edward, în care își exprimă speranța, că regele va fi marinos față de bravul popor al Burilor.

Cam vre-o mie de Buri au atacat și au prins garnizoana engleză dela Modderfontein.

Avantgarda colonelului Marschall s'a întâlnit cu armata lui De Wett.

Alți 2000 de Buri au trecut pe teritoriu portughez, ca să elibereze pe soții lor de acolo. Buri au ocupat linia ferată dela sinul Delagoa.

Din Pretoria se anunță, că De Wett cu 3000 de Buri e pe drum spre Capland. Englezii se pregătesc a-l împedeca la trecerea riului Oranj.

Lege în contra anarhiștilor.

În senatul italian din Roma, Canevaro a cerut să se introducă din nou pedeapsa de moarte pentru criminalii anarhiști. Ministrul de externe Visconti-Venosta a declarat, că e de lipsă să se înceapă în contra anarhiștilor o acțiune sistematică în conțelegere cu poliția tuturor statelor. De aceeași părere a fost și ministrul-president Saracco și ministrul de justiție Gianturco, care apoi a înaintat un proiect de lege în chestia crimelor anarhiste, accentuând, că acest proiect nu este reacționar, ci apără ordinea socială și umple un gol în cartea legilor penale. Ansa la acest proiect a dat arestarea câtorva anarhiști suspecți.

Jidanii în parlamentul prusian.

Cu ocaziunea desbaterilor proiectului de lege al ministrului de justiție, a venit în discuție și chestiunea evreiască. Deputatul evreu Peltasohn se plânse, că în oficiile judecătorești și administrative Jidanii nu sunt aplicați în proporție cuvenită și în mod ecuitabil constituțional. Față de funcționarii creștini, cei evrei sunt desconsiderați. Ministrul de justiție Schönschedt răspunde, că la numirea de funcționari și în special la numirea de notari n'are să se ăse în considerare interesul funcționarilor, cum cere Peltasohn, ci interesele populațiunii au să hotărască. Ministrul n'ar putea lua răspunderea pentru agitația ce ar produce-o în Berlin în cercurile largi ale cetățenilor, dacă el ar denumi mai mulți notari jidovi. Toomai afacerile, cu cari au a se ocupa notarii, pretind ca la aceste posturi să fie oameni, cari să inspire încredere personală, căci se tractează de cele mai intime afaceri familiare, de cele mai discrete chestii de avere, și în privința asta creștinii nu se pot încrede în notarii jidovi.

Știri mărunte.

Armata franceză. Ministrul de războiu francez, André, a declarat (în urma unei vehemente interpelațiuni) cu ocaziunea desbaterii bugetului militiei în senat, că toate națiunile au recunoscut curajul și devotamentul trupelor franceze în expediția din China. Ministrul respinge observarea, ce i-se face, că prin dispozițiile sale ar slăbi unitatea armatei. Pentru

susținerea unității armatei e de lipsă, ca în ea să fie reprezentate în toate rangurile toate clasele sociale.

Congregațiunile. Camera a votat articolul II. al legii de reuniuni, care dispune, că la înființarea de reuniuni religioase trebuie să se facă însoțirea prealabilă. Însoțirea aceasta nu se recere la înființarea altor reuniuni.

Reorganizarea armatei în Sârbia. Scupșina a votat un proiect de lege, în urma căruia în armata sârbescă se vor face unele schimbări. Serviciul infanteriei se va reduce la 1¹/₂ ani, al cavaleriei și artileriei rămâne tot 2 ani. Ministrul de războiu i-se dă imputări de a face manevre anuale mai mari la cari toți reșerșiții se iee parte, astfel, ca oficerii să aibă ocaziune a se deprinde în conducerea trupelor mai mari. Deasemenea va deveni mai strictă și creșterea oficerilor, ear' cercul de activitate al statului-major încă va fi lărgit în mod considerabil.

O curioasă concepție.

Din Sighișoara primim cu datul de 1 Febr. c. următoarea scrisoare privitoare la faimosul osărdăș:

În prețutul organ »Tribuna« nr. 9 a. c. a apărut un comunicat despre producțiunea teatrală împreună cu joc, ținută a doua zi de Crăciun în hotelul dela Stea în Sighișoara, cu titlul »Petrecere românească profanată«.

Față de cele cuprinse în acel comunicat, cari ating în prima linie persoana mea, observ următoarele:

La petrecerea din chestiune luând parte și un public distins maghiar, precum: judele cercual cu doi subjuzi, familia notarului public, pretorul cercului Criș și alții, — la intervenirea și dorința membrilor comitetului aranjator, — din punct de vedere al curtoasiei am permis a se juca și »Osărdășul«, — și aceasta cu atât mai virtuos, cu cât din partea publicului maghiar suprasolvirile au fost însemnate!

Cu ce deci s'a profanat acea petrecere românească? Cu aceea, că s'a jucat și »Osărdășul«! ? Știu alte orașe cu inteligență românească mult mai numeroasă, și la atari petreceri chiar în ordinea de joc, a figurat și »Osărdășul«!

După corespondența menționată dar', toate acele petreceri românești s'ar fi profanate, și ori-ce curtoasie sau complenanță față de oaspeți ar fi interpretată în modul cel mai aversiv!

La petrecerea inteligenței maghiare din loc din vara anului trecut, comitetul aranjator, a dispus în onoarea domnigoarei române și a doi ampoliați români a se cânta și juca »Sârbca« — și nici unui Maghiar nu i-a plăcut prin oap ca să declare petrecerea de profanată din cauza unui joc românesc!

Autorul respectiv ar căuta cu astfel de mijloace înurbane, a zădărnici aranjarea aștorfel de petreceri și pe viitor, — petreceri cari au scopul salutar de a înmulți fondul școlii centrale din Sighișoara, înființat acum șese ani de oameni cu vederi superioare, care fond spre bucuria și onoarea noastră și sper că și a corespondentului, se urcă azi la 2000 de coroane.

»Să nu confundăm cele mici cu desconsiderarea celor mari!«

Dimitrie Moldovan,
protopop.

Ne surprinde foarte mult, că chiar dl protopop Moldovan manifestă astfel de tendințe periculoase dezvoltării noastre naționale. Ideile d-sale de apro-

piere pe terenul social între Români și Maghiari sînt astăzi ideile, pe cari noi trebuie să le combatem mai înverșunat ca ori-cînd. Motivele sale de complenanță sau de curtoasie nu pot încăpea în mintea unui Român conștiu de suferințele naționale ale poporului seu. Contribuțiile oaspeților unguri la petrecerile noastre sociale nu ne pot deobliga, a le face concesiile de »ciardage«, cu atât mai puțin, că ei nici nu cer astfel de concesi. Un zlot-doi, sau chiar o sută n'au să ne facă nici lingusitori, nici umiliți. Doar n'am ajuns acum cu școalele noastre la mila câtorva Ungurași. — Credem, că *cumpenind bine* motivele pro și contra, își va vedea dl protopop singur rătăcirea.

Cronica zilei.

Sibiu, 6 Februarie n. 1901.

Memento. 9 Februarie: Serata teatrală împreună cu dans ce se va aranja de către Reun. fem. pie din Orăștie, în sala hotelului »Transilvania«.

10 Februarie: Balul ce se va aranja în Mercurea, în sala hotelului »La 3 Arabi«.

11 Februarie: Balul corpului profesoral dela gimn. superior fundatiunal din Năsăud, în sala de gimnastică a gimnasiunii.

12 Februarie: Jubileul de 50 ani al »Reuniunii fem. rom. din Brașov«.

Cununia reginei Wilhelmina. Despre cununia reginei Wilhelmina a Olandei se anunță următoarele: La 5 Februarie a avut loc primirea trimișilor extraordinari, cari au prezentat reginei urările de fericire ale domnitorilor. În onoarea lor s'a dat un prânz de gală. În ziua cununiei, 7 Februarie, ministrul justiției va merge la palatul regal, unde în prezența rudeniilor mai apropiate și a martorilor, se va face cununia civilă. În data după aceasta mirii și cortegiul de nuntă se vor duce la biserica, unde se va face cununia bisericească. După cununie va fi o mare recepțiune, cu ocazia căreia se va servi apoi un dejun, după care regina și fericitul ei bărbat vor pleca în viajul de nuntă. Grandioase sînt festivitățile, cari preced cununia. Așa în 26, ziua când s'a publicat oficial căsătoria, s'a aranjat în Haga un mare foc de artificii. În 31 Ianuarie toți săraoci din Haga au primit mîncare și îmbrăcăminte gratuit: pentru copii orfani — a căror creștere formează în Olanda o instituție națională deosebită — s'au aranjat sărbări diferite. La 1 Februarie Haga a fost iluminată; la 4 Februarie reuniunile de cântări din Haga, Rotterdam și Haarlén au dat cu 400 de membri o serenadă dinaintea palatului regesc. La 5 Februarie s'a dat un matineu, la care au cântat 650 de cântăreți și cântărețe în grădina palatului. Pentru reprezentanța de seară un prolog a fost compus de Dr. Schaepman. Tot în aceea seară s'au dat reprezentațiuni în diferite locuri, asistând 5000 de oameni. Tîneră păreche va primi mulțime de daruri; între altele consiliul comunal va oferi noilor căsătorii un strălucit serviciu de masă din porțelan antic azurful, constând din 220 bucati. Dama aristocrată olandeză au oferit reginei o oglindă de aur și o minunată brățară de diamant.

Numărul locuitorilor din Cernăuți în 31 Dec. 1900 a fost 66.544 fără militari. În 31 Dec. 1890 au fost în Cernăuți 51.997 locuitori, așadar sporul este de 14.547 suflete.

Ajunși în București în casa părintească, cu un fel de cochetărie proprie tuturor femeilor, primia curtea lui Dumbravă și cu aceeași ușurință condamnă-bilă a început iubirea cu el.

Inima ei însă lipsită de o cultură morală solidă, nu era satisfăcută prin amorul curat și ideal al lui Dumbravă, nu era în stare să se cugețe serios la un viitor fericit.

Ear' după ce — la câteva luni — inginerul Craiovan s'a mutat la București, fără de a-i impune noua ei iubire, apucă cărarea din trecut. Și pentru ca să facă destul și cochetăriei și ambiției de a fi iubită de mai mulți, nu încreta a-l amăgi și mai departe pe Dumbravă.

Bărfelile începură deja și prin București atât cu dreptul cât și fără dreptul. Femeile nu o puteau suferi, că le cucerește toți curșanii și bărbații prețerați erau supărați, că nu sînt băgați în seamă.

Dar' ce se vorbea în lumea mare — nu o știau ai căsii: bătrânul Rusan, și îndrăgostitul Dumbravă. Așa e doar gura lumii: clevețele ei resună în dosul omului, ca-n fața lui să încete. Așa era și acum. Lumea vorbea de Dorina căte drepte și nedrepte, ca-n fața celor interesați apoi să o preamărească și laude...

Dumbravă o vedea și el încunjurată de droaia curșanilor, și o vedea căte de afabilă e cu toți, mai cu seamă cu Craiovan și nu arare-ori era muncit de jalușie. (Va urma).

FOIȚA „TRIBUNEI“.

CĂLUGĂRUL.

— Novela —

11

Emilian.

(Urmare).

Nicolae Dumbravă era din zi în zi mai fericit și mai îndestulit cu soartea, sufletul fi era vrăjit de nădejdea unui viitor de aur.

Dragostea lui față de Dorina creștea mereu, și precum odată i-a fost Eva fîntă viitorului seu, așa acum această fîntă fi era Dorina.

Câte visuri frumoase de fericire își mai crea, câte planuri, ce viitor... și toate... toate le lega numai de persoana ei.

Inima lui Dumbravă era una din acele inimi bărbătești, care iubeste la nebulie, cu un amor orb, întunecându-i și mintea și voința.

La început conștiința lui se revolta în contra acestui amor, mai ales când îi venia aminte Eva și dragostea ce i-a nutrit-o ei.

— A fost o copilărie totul, — cerca să se liniștească cu atari ocazii. Dar su timpul au trecut și aceste muștrări,

conștiința par'că i-s'a tocit, și acest nou amor întru atîta i-s'a prefăcut în fire, întru atîta i-a încoțușat și mintea și inima, încât par'că fără de el, și fără de Dorina, n'ar mai fi putut trăi...

Dorina era tot cea veche, nici o schimbare în ființa ei, nici o tranșie sufletească nu o neliniștea.

La început a simțit un fel de alipire și admirație față de acel bărbat frumos și serios, și parte din cochetărie de a se fi iubită, parte din o sinămgire că-l iubeste și ea, — a început poezia iubirii cu el.

Până-când însă amorul lui Dumbravă fiind sincer creștea mereu cuprînd zîndu-i întreagă inima, — amorul ei isvorit din motive false și din sinămgiri, în aceeași proporție scădea, încât în urmă întreg lucrul i-se părea o comedie, în decursul căreia ea se delecta în asigurările lui de vecinică iubire — cari îi gădileau orgoliul.

Pentru că creșterea ce a primit-o, și împrejurările între care a trăit, i-au făcut inima imposibilă pentru un amor sincer, curat și statornic.

Creșcută prin pensioane, i-s'a dat o creștere, așa zicînd ideală, abstractă dela relațiunile reale ale lumii, în mijlocul căreia avea să trăiască. Au învîțat-o să scrie frumos, să cetească lucruri idealiste, să cînte frumos, ferindu-o însă până și de umbra lucrurilor, cari ar putea-o cum deștepta în sufletul ei o icoană reală a lumii și a lucrurilor așa cum sînt în adevăr...

Ei i-s'a spus cari sînt virtuțile frumoase, i-s'au descris frumos și atrăgător faptele bune și răsplata lor. Ear'

nu i-s'a vorbit nici-o dată de inimă, de iubire.

Și după acest sistem greșit de educație, ea a fost instruată în toate direcțiile, în un mod idealistic, numai cu inima ei nu s'a ocupat nimeni.

În toată viața ei nu i-a spus nimeni, că pentru a fi fericită trebuie să știe iubi...

Astfel a eșit din pension, cu o cultură morală ce se părea la început solidă, dar' fiind pusă pe baze ideale, fără de a fi în conformitate cu lumea reală: a fost de o durată scurtă, spulberându-se sub atacurile primelor ispite.

Îndată-ce a eșit din pension, a venit la casa lor un bătrân slăt și urît, și venia des, aproape în fiecare zi... Ii aducea totdeauna bomboane, îi umbla pe voe și-i spunea fel de fel de prostii. Ea nu i-a putut nici-cînd suferi, îi era groază de el și îi era urît, se ascundea când vedea că vine, și tatăl ei cu sfadă trebuia să o ducă în salon... Până și bomboanele ce le căpăta dela el, deși îi plăceau, le împărea la servitoare, atât îi era de urît bătrânul...

Într-o zi tatăl seu i-a zis...

— Dorină, domnul Zamfirescu te-a cerut de soție, eu i-am promis că te vei mărita după el. E om foarte avut, vei fi fericită cu el, pentru-că e om bun...

Dorinei îi trecu un fior prin tot trupul...

— Să fiu nevasta lui? — și se înfioră din nou, — dar' mi-e urît de el tată dragă, — se încumeta cu să-i spună.

— Ce urît, e avut și vei avea de toate, nu vei avea lipsă de nimic, — îi replică tatăl ei.

actiuni: Iosif Marshall.

Cea mai mare și mai valoroasă societate comercială română

„Concordia“

cu filialele sale din

Făgăraș și Alba-Iulia

recomandă onoratului public marele și bogatul seu magazin asortat cu mărfuri coloniale, cu zahăr, cafea, petroleu, beuturi, etc. etc. și apoi **mărfuri de textil: bumbacuri, pânzării etc. etc.**

Vânzare en gros și en detail.

Serviciu prompt.

Prețuri moderate.

„Concordia“,

societate comercială pe acțiuni în Sibiu,
str. Măcelarilor (edificiul „Albinel“).

[11] 5—6

Un tânăr român

în etate de 32 ani, cu existența sigură, dorește a face cunoștințe serioase cu atare gentilă sau tinăvă veduvă, bună economă, cu o avere de 10.000, sub adresa **Seriosu, post-restante Hätzeg.**

[34] 2—2

Cărți didactice.

Adamescu, Istoria limbii și literaturii rom. cor. 3.50	
Barcianu Dr. D.P., Gramatica germ. teor.-pract. 2.80	
— Dicționar rom.-germ. broș. cor. 6.—, legat germ.-rom. 7.60,	
Brăneș N., Școalele din Blaj, studiu istor. 9.40	
Butulescu N. M., Religie și știință, încercare critică 2.—	
Butureanu H., Manual de arheologie biblică 4.—	
Cipariu T., Gramatica limbii rom. P. II. sintetică 4.—	
— Despre limba română 4.—	
Densușianu A., Istoria limbii și literaturii rom. Dobrogean Ghera, Literatură și știință 2 vol. 4.50	
Lapadat D., Esericiile de stil în școala popor. 5.—	
Lauran, Creștinul gr.-catolic deprins în legea sa 30.—	
Lazariciu I., Istoria literaturii rom., în usul tiner. sud. 2.40	
— Elemente de Poetica rom., în usul tiner. gimn. 2.—	
Măndrescu I. C., Elemente ungurești în limba română 1.20	
Munteanu G. I., Opuștile lui Caiu Corn. Tacit. traducere 8.—	
Ollănescu D. C., Ode, Epode, Carmen saeculare lui Q. Horatius Flaccus, traducțiune în versuri, vol. I. 6.—	
— Ad Pisones (ars poetica) lui Q. Horatius Flaccus, traducțiune în versuri, P. I. 2.—	
Patriciu Gr., Didactica generală cu privire la învățăm. școlii primare 1.50	
Petri B., Scriptologia sau modul de a învăța cetitul scriind 1.60	
— Sistemul metric, manual pentru învățători Pipog Dr. P., Didactica pentru elevii institutelor pedag. 1.60	
— Istoria pedagogiei 4.—	
— Metodica școlii popor. pentru elevii inst. pedag. 3.—	
— Psihologia pentru inst. pedag. și școalele medii 2.—	
Poni P., Elemente de fizică cu figuri în text 5.—	

Pentru școalele populare

avem cele în Sibiu, Brașov și Blaj apărute, însemnez numa :	
Antia carte de lectură de I. Popescu, reviz. de Dr. Span, legat cor. —.40	
Carte de citire II. prelucrate de Dr. Span legat III. 1.20	
Geografia Ungariei de Dr. N. Pop, rev. de N. Pilțiu cu charta 1.50	
Istoria Ungariei de Dr. N. Pop, cu multe ilustrațiuni 1.40	
Aritmetica de F. E. Lurtz: Partea I. pentru anul I și II, 1.40	
„ II. numerii dela 1—10.000 1.70	
„ III. Frațiunile com. și decimale 1.—	
„ IV. Regula de trei, calcul procentelor etc. 1.80	
Fizica de Făgăraș cu multe ilustrațiuni în text 1.60	
Economia câmpului și grădinaritul de G. Moian cu ilustr. 1.50	
Înmănoare, adică poezii naționale din cei mai buni scriitori rom. 1.80	
Calendar de scris — după tarife separate. Popescu I., Computul în școala pop., manual pentru învățători 2.40	
— Pedagogia psihologică și etică 4.—	
— Psihologia empirică sau știința despre suflet Popovici-Contă C., Științe istorice și morale sau încercări asupra stării noastre sociale Raicu T., Studii literare, Chestiuni liter.-istorice, filoz. și artistice 2.75	
Rozek I., Cretomatia scurtă din poezii latine, cu note 1.50	
— Mapele de perete 1.60	
— Iertate de înaltul minister pentru școală. Kogutowicz M., A magyar korona országainak iskolai fali térképe (Mapa Ungariei) tras pe pânză, cor. 11.50	
— Europa iskolai fali térképe (Mapa Europei) tras pe pânză, 12.—	
— Az osztr.-magy. monarchia iskolai fali térképe (Mapa Austro-Ungariei) tras pe pânză, 11.50	
Europa după Kozen, trad. de I. Mol. Pentru școalele din Bucovina prin ordin. min. d. d. d. Viena 24 Ian. 1896 nr. 1095 admise, dar pentru cele din Ungaria oprite. Palestina și țările sfinte scripturi tras pe pânză cor. 6.—	
Rusu I. V., carte de lectură pentru cl. gimn. inferioare 1.80	
Stefanelli L., Catechistica biser. drept cred. resărit 8.—	
— Catechese, manual pentru cateheți și învățători în 3 vol. (Op. premiat de Academia Rom. în București). Tom. I. Istoria biblică a Testam. vechin 8.—	
Tom. II. Istoria biblică a Testam. nou, cu harta Palestinei 10.—	
Tom. III. Învățăturile dogmat. și morale 8.—	
Opul întreg cu harta Palestinei preț redus 20.—	
Viciu Al., Carte de citire pentru cl. V. gimn. 2.40	

Se află de vânzare în librăria W. Krafft, Sibiu.

Cartea Stuparilor săteni

de Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiu“

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folclorice a umplut un gol adânc simțit în literatura stuparilor. Broșura este scrisă pe un frânt de învățător, stupar priceput. Este tratată pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școalele noastre de tot soiul.

Se vinde la

Librăria W. Krafft.

Pentru tipar responsabil Ioan Marșall.

Tuturor

cari sufer de podagră, de reumatism sau de nervozitate se recomandă cu căldură folosirea

„Franzbranntwein“-ului sărat

al lui

Dr. Wilhelm Wagner.

Acest „Franzbranntwein“ e și un escalent mijloc de curățenie pentru dinți și pentru gură, ear' contra mătreaței e de un deosebit efect.

Se capătă în flacon mic la 1 coroană și flacon mare la 2 coroane la următorii domni:

in Sibiu: la farmacia Jikeli, Gottlieb Henrich, la comercianții: Ludwig Fuchs, Friedrich Homm, Julius Ballmann, Gust. Gürtler, F. Binder, Karl Kirschner și Lud. Kurovsky.	in Mureș-Osorheiu: la comerciantul Kauppe & Eckwert.
„ Noerichiu: la farmacia August Binder.	„ Ciuc-Sereda: la com. Nagy Gyula, Tróhan József
„ Brașov: la farm. Oberth, Ed. Kugler și com. R. Stingl.	„ Ghierghio-Ditro: la com. Veress Sándor.
„ Mediaș: la comercianții Friedrich Schuller, Joh. Buresch jun.	„ Rátosnya: la com. A. Dienesch.
„ Sebeșul-săseș: la farm. Ludwig Binder, com. J. Baumann și Mich. Gündisch.	„ O-Toplica: la farm. Pánczél Sándor.
„ Agărbiciu: la com. Joh. Schuller.	„ Baróth: la com. Daniel Ferencz.
„ Avrig: la farm. Sebes.	„ Mureș-Deda: la farm. Czaich Gyula.
„ Făgăraș: la com. J. János.	„ Reghinul-săseș: la com. Karl Fronius, la farm. Czoppelt și Wermescher.
„ Seliște: la farm. Dumitru Bănciu.	„ Bistrița: în farmacia orășenească a lui F. Herberth, Friedrich Schuster, la com. Karl Betsch, Karl Nussbächer, Karl Schuster, Alb. Schmidt, J. Schuller, A. Dada, Franz Kabdebo, J. Nösner, S. Wermescher, Joh. Lutsch, succesorul lui Kühnelt și M. Keresztes.
„ Agnita: la com. Mich. Lang.	„ Rodna-veche: la farm. Fleischer.
„ Șeica-mare: la farm. Binder.	„ Dorna-Vatra: la farm. Fritsch, com. Lenkisch și A. Süss.
„ Aiud: la farm. Papp.	„ Dej: la com. Nik. Ferencz.
„ Câmpeni: la farm. Binder.	„ Caransebeș: la farm. Philipp J. Müller.
„ Ofenbaia: la farm. Schmidt.	„ Biserica-albă: la Joh. Stefanovics, Herm. Engelmayr, com. Josef Kremling și Nic. Faul.
„ Odorheul-săseș: la com. Otto v. Steinburg, Bago Gyula, Farczádi Károly, Mathé János și Gergely János.	„ Vêrșet: la H. Untergutsch.
„ Cristurul-săseș: la Gergely J.	

Depozit principal la:

Iul. Wagner, farmacist în Teaca, Transilvania.

Pentru revânzătorii se trimite cu rambursă postală 5 chlg. Post-Colli franco cu 30% rabat. Lădița și embalajul gratis.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„.....toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase s'-'mi socot —
Cu mintea mea“

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Din editura „Tipografie“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcălă și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 8 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndărășnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din gîrlul Născădului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turenilui de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldărușă cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genovay. Un exemplar 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un pețitor îndărășnic. Novellă de Björnsterne Björnson. (1866). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Țoară. Din nevelile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Orăului din cetate. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Porturi românești din diferite părți.

A apărut!

Bine apreciată
de întreagă
presa noastră.

MARGARETA MODLOYAN.

Din tainele vieții.

29 de romane și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani port.

Se poate procura dela

Librăria

W. Krafft.

Cuprinsul cel mai bogat și mai valoros.

Eminenta revistă pentru politică, literatură, știință și artă:

Noua Revistă Română

ce apare la București (România)

sub direcția distinsului literat prof. univ. C. Rădulescu-Motru

se abonează și se vinde

cu numeri singuratici la 1 coroană la administrația ziarului „Tribuna“.

➔ Apare de două-ori pe lună. ➔

Prețul abonamentului pe un an 24 lei, pe trei luni 6 lei.

Redacția și administrația la București, Pasajul-român 20

Cu oala orarea celor mai distinși literați.

Un număr 1 coroană.